

Література

1. Назимко Є.С. Покарання неповнолітніх. Змістовні складові міжнародних та європейських стандартів його застосування / Є.С. Назимко // Юрид. вісн. України. – 2015. – № 25(1042). – 27 черв.-3 лип. – С. 12-13.

2. Рекомендація № R (87) 20 Комітету Міністрів державам-членам ЄС «Про соціальний вплив на злочинність неповнолітніх» від 17 вересня 1987 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_266

УДК 343(043.2)

Кондра А. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Катеринчук К. В., к.ю.н., доцент

ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ: ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ЗАБОРОНИ

Для України проблема боротьби з торгівлею людьми особливо гострою стала в останні десятиліття. Сукупність соціально-економічних умов, специфіка географічного положення та справжній «хаос» на українських кордонах призвели до того, що Україна перетворилася в країну-донора та країну-транзит «живого товару». За інформацією Міжнародної організації з міграції, за останні роки близько 400 тисяч українців виїхали за кордон з метою працевлаштування, з яких понад 100 тисяч жінок потрапили в секс-індустрію країн-реципієнтів [1, с. 11].

Визначення торгівлі людьми або іншої незаконної угоди щодо передачі людини, дане в диспозиції ст. 149 КК України в початковій редакції, не було позбавлено вад і часто піддавалося критиці за відсутність чіткості. В основному акцентувалась увага на діях, пов'язаних з переміщенням особи через державний кордон України з метою експлуатації, та не зовсім відповідало вимогам міжнародно-правових актів.

Сучасним міжнародно-правовим документом щодо протидії торгівлі людьми є Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності та Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює її. У грудні 2000 року в м. Палермо (Італія) Україна, спільно з іншими 124 країнами світу, підписала ці міжнародні документи і ратифікували 4 лютого 2004 року на сесії Верховної Ради України.

У процесі імплементації положень зазначеної вище Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності в українське законодавство Верховною Радою України в січні 2006 року було внесено

зміни до Кримінального кодексу, за якими ст. 149 КК України викладена у новій редакції.

Отже, торгівля людьми або здійснення іншої незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення, переховування, передача або одержання людини, вчинені з метою експлуатації, з використанням обману, шантажу чи уразливого стану особи (ч. 1 ст. 149 КК України). Таке визначення є найбільш вдалим, повними та чітким. Юридичний аналіз складу злочину, передбаченого ст. 149 КК України, дає можливість встановити відповідність законодавства України про кримінальну відповідальність вимогам розглянутих міжнародно-правових актів щодо протидії торгівлі людьми [2, с. 433].

Правоохоронні органи України зіткнулись зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми на початку 90-х років минулого століття. Україна намагається якомога активніше залучатися у процес міжнародного співробітництва у сфері боротьби з торгівлею людьми, а також до загальної боротьби з міжнародною організованою злочинністю. Слід відзначити, що Україна (як на міжнародному, так і на національному рівні) застосовує багатовекторний підхід до проблеми боротьби з торгівлею жінками, а саме - торгівлі жінками з метою примусового використання в проституції. Це один із найприбутковіших видів бізнесу. Метою торгівлі жінками можуть бути: примусовий шлюб; примусова праця; сервітюд (робота офіціантки); насильницьке використання в домашньому господарстві; насильницьке використання в промисловому або сільськогосподарському секторах; народження дитини примусово або на замовлення; використання в легальному та нелегальному сексуальному бізнесі. Як правило, це проявляється і у поєднанні стратегій боротьби з торгівлею жінками як такою, боротьби з нелегальною міграцією та боротьби із міжнародною організованою злочинністю [1, с. 43].

Таким чином, в Україні існує юридична база для захисту прав, свобод, інтересів громадян, потерпілих осіб від торгівлі людьми, яка відповідає міжнародним вимогам і стандартам прав людини, забезпечує реалізацію прав кожної особи та контроль за виконанням законодавства щодо їх охорони. Україна одна з перших в світі комплексно підійшла до вирішення проблеми торгівлі людьми. Урядом затверджено програму протидії цьому явищу, прийнято спеціальне законодавство про кримінальну відповідальність за торгівлю людьми, створено спеціалізовані підрозділи ОВС по боротьбі з цим злочином.

Торгівля людьми – це неприпустиме суспільне явище, якому необхідно рішуче протидіяти. Саме протидія цьому явищу, на нашу думку, вимагає більш радикального вироблення ефективних методів як, на державних, так і на міжнародних рівнях. Тому потрібно провести ретельнішу імплементацію норм міжнародного права до законодавства

України у тому числі імплементувати норми міжнародних конвенцій щодо означеної проблеми. Таким чином це дозволить більш раціонально застосовувати чинне законодавство для протидії злочинам у сфері торгівлі людьми.

Література

1. Іщенко В.О. Торгівля жінками та дітьми (кримінологічні та кримінально-правові аспекти боротьби): монографія / В.О. Іщенко. – К.: Атіка, 2004. – 247 с.
2. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: у 2-х ч. / під заг. ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка – К.: МП «Каннон», 2008. – 1103 с.
3. Кримінальне право України. Особлива частина: підруч. / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, С.Б. Гавриш та ін.; за ред. проф. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. – К.: Юрінком Інтер, 2007. – 624 с.

УДК 343(043.2)

Конопацька К. Ю., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Рибікова А.В., старший викладач

ЗЛОЧИНИ ТЕРОРИСТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ У СИСТЕМІ КРИМІНАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА

Терористичні акти як суспільно небезпечні злочини відомі в історії ще з давніх часів, але найбільш жахливих наслідків ці злочини набули в ХХ на початку ХХІ століть. Прикладом може стати вбивство австрійського герцога Франца Фердинанда, що стало приводом до розв'язання Першої світової війни. В наш час тероризм це складне і багатопланове явище, прояви якого різними способами посягають на різноманітні блага та суспільні відносини, що охороняються законом. У світі не існує загального визначення терміну «терористичний акт», кожна країна тлумачить це поняття по різному, виходячи з реально існуючої в країні соціально-політичної та криміногенної ситуації. В Україні визначення терористичного акту дає Кримінальний кодекс України (далі ККУ). В ст. 258 ККУ зазначено, що під терористичним актом розуміється застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу або інших дій, які створюють небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо такі дії були вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, або з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або не вчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування,